

Baaben.

«Hvem er Iaa de, som skulde døbes? Jesus siger: Mt. 28, 19: «Gjøre alle Folk til mine Disciple, idet I døbe dem i Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn. Derfor vil jeg, at alle som skal være Jesu Disciple skal døbes. Gud vil, at alle Mennesker skal blive salige og komme til Sandheds Erkjendelse. Derfor er det hans Frelseriske, at alle ved Daaften skulde blive salige og blive hans Børn. Dermed trænger alle at blive døbt. Jesus siger jo, at hvo som er født af Vandet er skjød. Dermed siger han, at alle, som fødes til Verden paa naturlig Maade er skjød af skjød altsaa fødte i Synd og derfor Verdens Børn. Derfor uden at nogen bliver født af Vand og Aand kan han ikke komme ind i Guds Rige.»

David besvender:

«Se, jeg er født i Misgjerning og min Moder har undfanget mig i Synd.» Saaledes besvender vi ogsaa i den Augsburgske Konfession den anden Art om Arvesynden.

Ligesledes lærer de, at efter Adams Fald, alle Mennesker som fødes paa naturlig Maade fødes med Synd, d. e. uden Gudsfrugt, uden Tillid til Gud og med en saa Begjærlighed, samt at dens Sygdom eller arvelige Prøft virkelig er Synd, som fordømmer og paafører ogsaa os dem den evige Død, der ikke gjenløses ved Daaften og den Helligaand.

Paulus siger: «Men dette siger jeg, Brødre, at skjød og Mod ikke kan arve Guds Rige.»

Dog her maa skelnes mellem Børnes og Varnes Daaft.

1. Af Børne skal man ikke døbe alle uden videre. Dette fremgaar tydeligt og klart af Ap. 16, 8, 26-27. Filipp underviser først Samnerføenden, der modtager Ordet om Kristus ved Troen, saa han begjærer at blive døbt. Filipp svarer: «Derfor du tror af hele dit Hjerte kan det ske. Men han kostede og sagde: «Jeg tror, at Jesus Kristus er Guds Søn.» Efter denne Bekjendelse døbt Filipp ham.

Johannes den Døber gaar frem paa samme Maade med de Børne: Mt. 3, 6: «Og de blev døbt af ham i Jordan, de som bekjendte sine Synder», sammenlign dette med Acta 19, 4: «Men Paulus sagde: «Johannes døbt med Omvendelsens Daaft, idet han sagde til Folket, at de skulde tro paa den, som kom efter ham, det er paa Kristus Jesus.» Johannes døbt dem som bekjendte sine Synder i Troen paa Kristus.

Man kan derfor ikke døbe Børne, førend de er bleven underviste i Guds Ord, saa de tror paa Kristus. Denne Regel følges overalt blandt dem, som missionerer enten blandt Hedningerne eller civiliserede Folk. Om dette Punkt er der derfor ingen Strid blandt dem, som bruger den kristne Daaft. Dette Punkt synes at være lettere at fatte end det, som nu følger, hvilket vi derfor maa vi meget mere Tid.

Varnedaaben.

2. Varnedaaben, som vi nu i det følgende vil betragte, vil jeg indlede med et Ord af Luther fra hans store Katekismus. Dette Ord er ogsaa aldeles fortreffeligt og belærende:

«Der moder os nu et Spørgsmaal, hvormed Daaften med sine Selter forvirrer Verden, nemlig om Varnedaaben, om Børn ogsaa tror og rettelig bliver døbt. Dertil siger vi fortlig: «Hvo, der er enfoldig, han vilter Spørgsmaalet fra sig og overlade det til de Verde! Men vil du være, saa svar saaledes: At Varnedaaben behøver Kristus. Det bevises noksom af hans egne Ordinger, nemlig, at der er mange af dem, som saaledes er døbt, hvorm Gud har beliggjort og Hænslet den Helligaand, og endnu den Dag idag er der mange saadanne, som hvorm man spører, at de have den Helligaand, hvorede af deres Lære og af deres Liv, ligesom det jo af Guds Naade er givet ogsaa os at vi kunne udbygge Kristus og erkjende Kristus, hvilket ikke kan ske, uden den Helligaand. Men dersom Gud ikke tog Varnedaaben for god, saa vilde han ikke give nogen af dem den Helligaand eller en Del deraf. Med et Ord: Der maatte da fra gamle Dage af og ind-

til den Dag idag ikke været et kristent Menneske paa Jorden. Men efterdi nu Gud stadfæfter Daaften ved den Helligaands Meddelelse, som man vel kan spore det hos adskillige Fædre, saasom St. Bernhard (Abbed i Kløjret i Clairvaux, død 1153), Johan. Gerson (Lærer ved Universitetet i Paris, død 1429), Johan. Hus (Prest i Prag, død 1415) og andre, der er bleven døbt i sin Varnedom, og efterdi den hellige kristelige Kirke ikke gaar under indtil Verdens Ende, saa maa man bekjende, at jaadan Varnedaab er Gud velbehagelig. Thi han kan da ikke stride imod sig selv eller hjælpe Vagn og Dandskab, ei heller give sin Naade og Aand dertil. Dette er næsten det bedste og kraftigste Bevis for de Enfoldige og Uærde. Thi man skal ikke kunne fratage os eller omstøde den Artikel: «Jeg tror paa en hellig kristelig Kirke, de Helliges Samfund.» — Saa langt Luther.

Mandt Børn maa der skelnes mellem Hedningebørn og kristnes Børn, den der fødes udenfor og i Kirken.

I Hedningestonden maa man ikke døbe Børn førend deres Forældre er bleven kristne eller det er bleven en kristen Menighed, hvor Varna, naar de vover op, kunde blive lærte i kristendommens Sandheder.

Guds Ord siger saaledes: Paulus 1 Kor. 5, 12: «Thi, hvod kommer det mig ved at dømmen ogsaa dem som ere udenfor?» Om dem siger han paa et andet Sted: Ef. 2, 12: «I de er udelukkede fra Jerusalems Borggættet og fremmede for Forjættelsens Pagter, uden Daaft og uden Gud i Verden.»

Efr. 1 Kor. 7, 14: «Thi den Vantro Mand er helliget ved Hustruen, og den vantro Hustru er helliget ved Manden, thi ellers vare jo deres Børn urene, men nu er de helliget.»

Børn af kristne Forældre eller hvor kun en af Forældrene er kristne, har nu Adgang til Raadens Midler. Thi der er en tilstede, som vil give det kristelig Undervisning, om det lever.

I den Augsburgske Konfession, Act. 9, besvender vi: «Om Daaften lærer de, at den er udsøndig til Salighed og at gennem Daa-

ften tilbydes Guds Naade, og at Børn skal døbes, forat de ved Daaften skal opviges til Gud og af ham tages til Naade. De fordømmer Gjenløberne som forkaster Varnedaaben og paastaar, at Børn bliver salige uden Daaft.»

Dette er i fuld Overensstemmelse med Guds Lære. Kan vi stadfæste dette ogsaa med Indstiftelsesordene, Mt. 28, 19: «Gjøre alle Folk til mine Disciple, idet I døbe dem» etc. Alle Folk er i dette indbefattet Børnene.

Hvem vilde udelukke Børnene, naar man i Ef. 2, tager Genus. De forenede Stater tæller ca. 100 mill. Mennesker, men udelukkes Varna. Er da de ikke Mennesker? Hvad er de saa? Jo, naar Jesus siger alle Folk, saa mener han Mand, Kvind og Børn. Gamle og unge. Alle! Alle!

Skil siger her til dette Sted: «I kraft af denne ham forlænde Magt betror han nu sine Disciple, de 11 Apostler (M. 16) det Embode at gjøre alle Folk til sine Disciple, d. e. at oplyse dem som Borgere af det af ham grundede himmelske Rige.

Saaledes dette skal ske, udfører de to Participationsformer:

«Ved Daaft og ved Lære er det at de skal gjøre alle Folk til Disciple.»

Saml. Petersens Varnedaaben, Side 63.

Prof. Oisle Johnson, Kristiania, siger om dette Sted i sit Skrift: «Om Varnedaaben»:

«I vor almindelig Bibeloversættelse er disse Ord som bekjendt gængsige: «Lære alle Folk og døbe dem — og lærer dem ogsaa. Men enhver som forstår det Sprog, hvori det nye Testaments Skrifter er forfattede, ved ogsaa, at denne Oversættelse ikke er ganske uskyldig. Der har vi to Gange det samme Ord lærer. Grundteksten derimod har vistnok paa det sidste Sted et Ord som betyder, at lære, undervise, men paa det sidste Sted et ganske andet Ord, som ikke egentlig betyder «at lære», men at gjøre til Disciple» Acta 14, 21, Sml. Joha 4, 1. Desuden staar der ikke i

Grundteksten: Og døber og lærer, men desimod døpende — lærende, saa at Menningen aabenbart er den, at Daab og Være eller Underviøning er de Midler, hvorved efter Herrens Vilje alle Folk skal gøres til hans Disciple.

Selv ledende Baptister har erfjendt og indrømmet, at dette er Grundtekstens Ord. (Garson og Wiberge). Det er saaledes ikke noget som vi finder paa for at styrke vor Være om Varnedaaben. Men siden det er saa, at der i Grundteksten staar døpende og lærende, saa ser vi det at Besset for Varnedaaben der- ved ikke bliver mindre overbesidende. Man maa derfor ikke lade Modstan- dere af Varnedaaben staa om sig med det, at der staar lære først og derefter døbe. Hvor staar der Være først og derefter døbe? Nei!

Men selv uden dette Bøvis saa er Varnedaaben tydelig og klart paa- budt. Det staar fast. Dette vil vi nu kortelig antyde til en Vedetraad for vor Samtale.

Daab af Børn var brugt af Jø- derne. Varnedaab var ligesaa godt fjendt og brugt i den jødiske Kirke, som den senere har været i den krist- ne Kirke. Det var altid Skit og Brug blandt Jøderne, at naar nogen blev gjort til en Profet af den jø- diske Religion, d. e. omvendt til den fra Hedendommen, da blev en fan- han omfloaren og døbt, og derjom han boode imaa Børn, da blev ogsaa disse altid omfloarne og døbt sam- men med ham og saaledes optagne sammen med Forældrene, naar disse blev optagne.

Efr. Peterion Pag. 71.

I Løst af dette vil vi ksjonne, hvorledes Disciplene forstod Jesu klare Befaling: „Sjæree alle Folk til Disciple“ etc. Hvis Jesus vilde ude- lukke Varna, da maatte han have udtrøffeligt nævnt dem og sagt: Men Børn maa I ikke døbe. Det vilde have været absolut nødvendig, hvis Disciplene skulde udelukke Varna. Ikke et eneste Sted i hele den hellige Skrift udelukkes Varna fra Raaden og Forjættelsen. Smaa Børn kan ikke gøres til Disciple ved at lære dem. De kan ikke bruge de hellige Ord. Varnet er udelukket fra Bru- gen af Ordets Midde.

Det eneste Midde som kan bruges er Daaben. Den synlige Form af Guds Ord. Hvom tør derfor udeluk- ke Varna fra dette Midde!

Men her bliver det første vigtige Punkt dette: Trænges Varnet til Daaben? Er den nødvendig? Mod- standerne af Varnedaaben svarer nei! Hvorfor? Fordi de lærer kalist med Hensyn til Krosfynden. Varnet er ufaldigt, det har ikke gjort

noget galt, ojs. Men den hellige Skrift lærer anderledes.

Rom. 12—21: „Derfor, ligesom Synden kom ind i Verden ved et Menneske, og Døden ved Synden, og saaledes Døden trængte igjennem til alle Mennesker, idet de syndede alle.“

Rom. 5—18: „Altsaa ligesom formedst ens Fald Jordsyndelse er kommen over alle Mennesker. Da Adam syndede kom Jordsyndelsen over alle Mennesker. Ikke alene syndede alle i Adam, blev skyldige og delagtige i hans Overtrædelse og derfor i hans Dom, men alle Adams Efterkommere har arvet den onde Tilbøieligheds Synd og den forder- vede Natur af Adam.

I Mos. 4, 1, 8: Main staaer Abel ihjel.

I Mos. 6, 5: „Og Herren saa, at Menneskets Ondskab var stor paa Jorden, og at alle dets Hjertes Tan- kers Paasind kun vare onde den hele Dag.“

I Mos. 8, 21: „Thi Menneskets Hjertes Tanke er ond fra hans Ung- dom af.“

Eph. 2, 3: „Maad hvilket ogsaa vi alle forhen vandrede i vort Ajsds Begjærigheder, idet vi gjorde Ajs- dets og Tanternes Vilje, og vare af Naturen Brodens Børn, ligesom de andre.“

Som Jesus siger til Nicodemus, der var en Fariseer og som Farise- erne vel paaberaabte sig at være af Abrahams Klet og derfor ere Forjæ- ttelsen: „Ovad som er født af Ajsd er Ajsd, selv en Israelit var af Na- turen Ajs af Ajsd.“

Rom. 3, 23: „Alle have syndet og dem fattes Guds Ære.“

7, 18: „Jeg ved at i mig, det er i mit Ajsd, der der intet godt.“

Joh. 14, 4: „Skunde der dog komme en Aen af en Aen? Ikke en!

Eph. 4, 18: Forhønden forvær- set.“

Eph. 4, 18 1 Kor. 2, 14: „Det naturlige Menneske fatter ikke de Ting som hører Guds Rige til.“

2 Kor. 3, 5: „Ikke at vi af os selv er dygtige til at tænke noget, men vor Dygtighed er af Gud.“

Eph. 3, 5: „I vare forhen mørke.“

Pl. 14, 2 og 3: „Herren stoor ned fra Himmelen paa Menneskenes Børn for at se, om der er nogen forstandig, nogen som især Gud. De er alle adøgne, alle tilbøbe for- dærvede; der er ingen, som gjør godt, end ikke en.“

Pl. 51: „Se, jeg er født i Mis- gjerning og min Moder midtsaaet mig i Synd.“

Heraf ser vi, at Børnene fødes til Verden med Synd. De er Brodens Børn og dem fattes Guds Ære.“

Det er da klart, at de trængte til at gjenfødes, fødes paant. Men ved Ordet kan det ikke ske. De er ikke modtagelige for det hellige Ord. Det eneste Midde, som de er modtagelig for er Daaben. Børnene trængte til Daaben, de har den behov.

Derneft skal Varna døbes fordi Raaden og Forjættelsen hører dem til, derfor hører Daabens Sakramen- te dem til. At dette er saa ser vi al- lerede af 1 Mos. 17.

Da indgaar Gud en Pakt med de Smaa og han falder sig deres Gud.

Saa den første Pinsedag siger Pe- ter til de Forfattede: „Omvender Eder og hver af Eder leder sig døbe i Jesu Kristi Navn til Syndernes Forladelse og I skulde saa den Hellig- aands Gave. Thi Eder og Eders Børn hører Forjættelsen til. (Acta 2, 38, 39).

Mark. 10, 14: „Lader de imaa Børn komme til mig og forhindre dem ikke; thi Guds Rige hører saa- danne til.“

Men hvorledes kan vi nu bringe de imaa Børn til Jesus? Ved Or- dets Prædiken kan vi det ikke; thi de kan ikke høre og derfor kan de ikke komme til Troen gjennem det hellige Guds Ord. Daabens Sakramente er det eneste Midde, som vi kan br- uge for dem og ved hvilket vi kan bringe dem til Jesus.

Derneft bør Varna døbes fordi Daaben i det nye Testamente har af- løst Omflørelsen i det gamle. Men nu er der ingen, som vil kunne nøg- ke, at ved Omflørelsen kan oprettes Gud en Pakt med det 8 Dage gamle Børn. Men nu siger Paulus: Kol. 2, 11, 12: „I har, Kristus, er I omfløarne med en Omflørelse, som ikke er gjort med Hænder, ved Afkjæ- lsen af det sundige Lysene i Ajsdet, ved Kristi Omflørelse, begravne med ham i Daaben“ ojs.

Der lærer, at Daaben, Omflø- relsen uden Hænder er traadt istedet for Omflørelsen i det gamle Testa- mente. Men det led, at ethvert Drængbarn 8 Dage gammelt, kul- de omfløres og tages i Pakt med Gud, i det nye Testamente gjenages det: „Lader de imaa Børn komme til mig og forhindre dem ikke; thi Guds Rige hører saadanne til.“

„Ovo som ikke anammer Guds Rige som et lidet Børn, skal ingen- lunde komme derind.“

Vi maatte have bestemt Forbud mod at døbe Børn, hvis Gud ikke vilde skulde døbes. Men intetsteds har vi et saadant Forbud, derfor har vi ikke alene Ret til at slette, at Varna skal døbes, men det er os en Pligt; thi Gud har befaleet at alle skal gøres til Disciple. Den, derfor som vil høre sig for Guds Ord, han maa her høre sig, hvorneget end Fornuften strider imod.

Men, siger man, Børn tror ikke, derfor kan man ikke døbe dem. Thi der staar skrevet: „Ovo som tror og bliver døbt skal blive salig“. Hvor- af beviser de, at Børn ikke tror? Jo, det er ikke rimeligt.

Det kan saa være, at vor Fornuft ikke finder det rimeligt, men dermed er det ikke beviset.

Guds Ord siger, at Børn tror. Der staar om Johannes, at han alt fra sin Moders Liv var fyldt med den Helligaand.

Jesus siger: „Men hvo som for- arger en af disse mine Smaa, som tror paa mig, han var det bedre, at der var hængt en Møllesten om hans Hals og han var hængt i Davets Døb. Math. 18, 6.“

Mark. 10, 15: „Sandelig siger jeg eder, hvo som ikke anammer Guds Rige som et lidet Børn skal ingen- lunde komme ind.“

Men da maa Varnet tro, hvis det anammer Guds Rige; thi den Hel- lighaand siger, at uden Tro er det umulig at besøge Gud.

Math. 21, 16: Jesus sagde til dem: „Ja, har I aldrig læst, at af Umun- diges og Dvændes Mund har da be- redt dig Lov.“

Joh. 14, 6: „Jeg er Lyset, Sandheden og Livet, der kom- mer ingen til Faderen uden gjennem mig.“ Kan da et lidet Børn komme til Faderen uden Jesus? Nei!

Det tilsidesatte Barn.

(Sluttes.)

Dog staaer ikke en Smed altid ved sin Ambolt. Moderen havde ogsaa sine Svilestunder, hvori hun bestrægte de den lille Osboldning eller jatte sig til Rollen. Men saalært det var nødvendigt, tog hun gjerne sin Tørn. Georg arbejdede ufortrødent vak. Folk forstod ogsaa at finde den flinke Mester i „Posthornet.“ Dertil var han meget vantlig, og han hørte til de saa af vore Daandværkere, som ikke bruger at luse og give letindige Løfter. Jeg sendte mig Gud til en Smeder og bad ham komme hen til mig rigtig snart. Han gav til Svar, at han skulde komme straks, han maatte have trække Trakken paa sig. Nu gif der 14 Dage. Da han ende- lig kom, udtalte jeg min Bedrøvelse over hans slette Betjæret. Han blev forundret og sagde, at han var jæde- les frisk, vidste ikke af, at han led af nogen Sogdom. „Jo,“ svarede jeg, „den, som behøver 14 Dage til at trække Trakken paa, han maa være meget syg og daarlig.“ Da svarede han: „Ja, det er nu engang saa med Daandværkeren.“ Men det burde ikke være saa. — Om Søndagen holdt

Georg fast Svileddag. Da hented han frem sin fine Stasfrakke fra Svendetiden og gik i Virke med Moderen. Om Hærdagene hamrede og filede han til langt paa Nat, men Søndagen tilhørte Herren. — Hvor Gudsfrugt og Fjeld bor sammen — og de maas høre sammen — der mangler ikke Belsignelse fra oven. Hos os Landmand hedder det: „For Fjeld og Møse giver Gud Jaar og Gjæder.“ Det kunde nu ikke have hjulpet Georg. Men mange Munder gav Gud ham. Det daglige Brød lod han ham ikke mangle. Fred, Stærklighed og Glæde boede i Huset. Guds Fred drager ogsaa ind paa ret Sted, som i „Posthornet“ naar Fredens Værn er der tilhuse. Svært Hjerdingaar laa Husleien færdig. Naar Moderen skulde gjøre Indkjøb, behøvede hun ikke først at sunderer paa, hvilken Slagter eller Bager, der gav mest paa Værg. Hun behøvede ikke at gaa ud med tomme Hænder. Trods Hammeren og Ambolten svandt Vinterens Maa-nestlen fra hendes Munder, og istedenfor kom der Esterfommer over hendes Hals. — To Aar arbejdede de sliq sammen. Da denne Tid var omme, eiede Georg Verksted med fuldt Tilbehør, han havde anskaffet sig alle Husets nødvendige Møbler og havde en liden Kapital paa 200 Daler mellem Hænderne. Han var agtet af hoi og lav, og han forstod at omgaaes alle Slags Folk. Han strævede ikke høiere end sin egen Stand og Stilling, derfor var han i en god Stilling.

Efter to Aars Forløb indtraadte der en vigtig Forandring i hans Liv. Ikke saa at forstaa, at Strænderpendene gjorde Oprør, fordi Fjelen og Hammeren forstyrrede dem i deres selvlæbellige Sammenkomster. Der var nogle blandt dem, som overdøvede Fjelen, Hammeren og Ambolten med sine Struber. Snarere havde Georg kunnet klage over, at de forstyrrede Søndagsvælden for ham med sin høiende Vølthighed. Nei, det var noget ganske andet. Lige ved „Posthornet“ paa samme Side som Georg boede, laa en stor Have. I den laa et vakker Landsted. Hus og Høve tilhørte en rig Dame, som ogsaa eiede Hus i Byen. Men hun boede næsten stadig paa sit Landsted. Hun var saa nervøs, at hun ikke kunde taale Byens Larm. Her kunde hun leve i Fred. En Søndag kendte hun Vid efter Georg. Han nøiede ikke, for han troede, han skulde saa en eller anden Vestilling. Han blev meget høilig modtagen, men saa begyndte den unge: „Mester Wintler, jeg er sluttet hid for at saa No, men De fordrøver aldeles denne No for mig. De er en sluttig Arbejder, men Deres Fjeld volder mig Smerte,

Svært Hammerflag farer gennem Hovedet paa mig, og naar De filer, er det ofte, ligesom om Fjelen skulde gaa over mine Nerver.“ Georg saa medlidende paa den stakkels Dame og svarede: „Jeg kan ikke andet, jeg maa erindre mig selv og min Mor. Det er mit Svandværk, jeg hamrer jo ikke af Ondskab.“ „Det ved jeg nok,“ svarede hun. „Men kan De ikke slutte til en anden Del af Byen?“ Georg svarede: „Der har jeg indrettet mig. I de bedre Bydele kan jeg vanskelig saa Hus til mit Verksted. Og selv om jeg saar det, maa jeg give ud Størstedelen af min Fortjeneste til Husleie. Jeg kan ikke slutte, for jeg selv kan høre mig et Hus. Og der-til har jeg endnu ikke Midler. Min hele Formue bestaar af 200 Daler.“ „Vel, vel,“ sagde den unge, „se Dem om, og hvis der findes et passende Hus til Salgs, saa kom til mig.“ Dermed gik Georg. Nu forløb der et Par Uger. For hvert Hammerflag tænkte Georg paa den stakkels Dame. Han havde gjerne seet, at han og Moderen kunde slaaet lidt lømpeligere. Men Jernet vidste intet om den lille Raboerkes Hovedpine. Det var ligesom haardt, is midet pleiede. Juid- lertid saa han sig sluttig om, og efter 4 Ugers Forløb gik han atter til Landstedet og fortalte Damen, at han havde fundet et Hus, der laa saa langt fra hendes Have, at hun hørte kun de høre Hammer eller Fjeld; men det kostede 800 Daler. Det var i god Stand og rigtig bekvemt for ham. Den unge Dame blev meget glad. „Gaa bare hen og slut Handelen, jeg skal laane Dem de 600 Daler paa billige Bilskaar. De skal komme til at bo næsten ligesom billig som nu. Jeg ved, at mine Penge staar sikkert hos Dem. De er trofast mod Deres Mor, derfor vil De ogsaa blive en god Betaler.“ Handelen blev sluttet, Pengene betalte, og snart arbejdede han i sit eget Verksted. Da forstod Georg, at Forældrenes Belsignelse bygger Vornenes Huse. Hans Munders Antal havde alt vokset, og det nye Hus var saa rummeligt, at han ogsaa kunde leie ud en Del af det. Da de var sluttet ind, sagde han til Moderen: „Nu skal du ikke mere tage Forfjeldet paa dig, jeg vil saa mig en Medhjælper!“ Men Mama tilføjede blidt: „Du forhaabentlig ogsaa snart en Medhjælper.“ Det er Guds Anordning, at Manden ikke skal være alene, og jeg haaber, jeg skal komme ud af det med hende.“ — Endnu medens han boede i „Posthornet“, havde Georg gaaet mangt et Stykke Vej for Margrethe Eijensblatts Skuld. Hans gamle Mesters Datter var nu vokset op til en blomstrende Pige. Georg gik ikke paa Dansesalen for at træffe hende; thi der fattede hun al-

drig sin Fod; heller ikke kom han i Huset hos hendes Far, for denne var endnu ærgerlig paa ham; men Georg lod sigden nogen Søndag gaa hen uden at spadserer forbi Vinduet. Hun lagde snart Merke til den Tid, han pleiede at komme, og naar han gik forbi, sad hun altid paa sin Plads ved Vinduet. Men Georg vidste altfor godt, at hun aldrig fik Lov at tage ham, ja længe han boede i „Posthornet.“ For kort Tid siden var Ernst vendt hjem fra Vandringen og var straks kommen til „Posthornet“ for at opsigge sin gamle Kammerat og Videsselskælle fra Læretiden. Søndag Eftermiddag gik de ofte Arm i Arm rundt Byturen eller bortover den lange Gællevej foran Porten. Gjennem Ernst fik Georg atter Indsigt hos Mester Eijensblatt. Denne merkede snart, hvem det var, den unge Mester egentlig kom for. Han var heller ikke misfornøiet dermed; thi han vidste, at hans Barn kom i gode Hænder. Georg havde ingen Hemmeligheder for Ernst, og gjennem ham fik Faderen ogsaa Omtale paa den unge Mandes Formuesomstændigheder. Men den, som var aller mest fornøiet, var Margrethe. Hun mente som saa, at den, som var saa glad i sin Mor, vilde ogsaa blive en høilig Egteskælle. Georg havde for længe siden fortalt sin Mor om sine Zuster, og hun fandt stort Behag i den unge Pige, der havde faaet en streng høilig Opdragelse. Margrethe var en indtændig Modsatning til Enkels anden Svigerdatter. En Søndag, da Georg kom fra Kirken sammen med Ernst, gik han til Margrethes Forældre og spurgte dem, om de vilde have ham til Sviger søn. Faderen svarede, at det ahang af Margrethe selv; hvis hun troede, at hun kunde leve høilig med ham, vilde han gjerne give sit Samtykke og sin faderlige Belsignelse. Nuomstunder forlover de unge Mennesker sig for det meste paa anden Maade, end vi gjorde. Vi friede stivt og høilidelig i Forældrenes Nærvarrelse; men nu vil de helst gjøre det under sine Pine. Nu ja, for mig gjærne, bare de først er bleve enige med Forældrene. Ernst maatte hjælpe til og overtale Søsteren til at gaa ud med paa en Spadseretur om Eftermiddagen. Og Georg fulgte dem. De valgte en Vej, hvor de ikke let traf andre spadserende. Undervejs tog Georg Mod til sig. „Margrethe, De var min Trost ude i de fremmede Lande,“ begyndte han. „Naar jeg tænkte, at alle Mennesker her hjemme havde glemt mig, var der altid en Stemme i mit Indre, som sagde: Hun husker paa dig. Jeg kan aldrig glemme, at De fik Ernst til at følge mig stak-

fels Gut et Stykke paa Veien, og at De selv fulgte med til Svilestenen under Poplen paa Veien til Høherleben. Kunde De bestemme Dem til at blive min Vedsagerinde paa en endnu længere Pilgrimsfærd, paa Pilgrimsfærden til vort sidste Svilested?“ — Jeg ved ikke, om han fik alt dette frem i et Træk, eller om han itanuede og blev steddende fast; jeg ved bare, at Margrethe svarede: „Hvis mine Forældre siger ja, saa siger jeg ogsaa ja af hele mit Herte.“ „Far og Mor har alt svaret ja,“ sadt den høilidelige Georg ind, og dermod var de enige. De gik ikke stort længere, de sølte, at de maatte tale med sine Forældre. Margrethe tog Broderen under den ene Arm og sin forlovede under den anden; i dette Optog vendte de hjem, og samme Aften besøgte de ogsaa Georgs Mor. Du kan ikke forlange, at jeg skal udmale deres Forlovelsesfest. Jeg har altfor haard Gud i Hænderne efter Skuren til at skrive saa meget om Høilighed og Blomsterduft. De to blev forreist ikke saa rent til Sukker og Sønning, at de sang: „Om alle Blade Papirark vare“ o. s. v. Der er en Slags Høilighed, som er af den Bølløstehed, at jeg ofte har Lyst til — — — aa nei, jeg vil ikke skrive det ned. Jeg ved bare om en af de Samtaler, Georg og Margrethe førte under sin Forlovelse. Medens de engang spalene, fortalte Margrethe ham, at hun allerede havde faaet ham høilig, dengang han ved sin Hjemkomst var saa opofrende mod Moderen, og at denne Høilighed voksede, dengang han tog hende i Huset og opførte sig saa høilig og høilig mod hende. Da havde hun tænkt: Han vil ogsaa komme til at agte og elske sin Zuster, og det kan vel maaske blive mig. Da merkede Georg for anden Gang, at Forældrenes Belsignelse bygger Vornenes Huse. Og i den Stund gav de hverandre Haanden paa, at Moderen skulde saa en lys Livsaften hos dem.

Da Fuglene begyndte at bygge Nester næste Aar, førte Georg sin Brud hjem. Jeg fortæller dig intet om Brylluppet og de unges egteskabelige Liv. Deres Egteskab fik sin Belsignelse ikke blot i Kirken, men ogsaa i Hjemmet. Gud har givet hver Fugl to Vinger. Disse Vinger bevæger sig samtidigt og gaar i samme Retning og bærer jaaledes Fuglen gjennem Luften. Saaledes bar de to kvinder Manden paa sin Høilighed. Men han holdt dem høit i Værelse som de to bedste Skatte, Gud havde skænket ham. Deres Hus laa i Nærheden af Kirken, deres Hjerte i Nærheden af Himmelens Port. Der- (Fortf. paa Side 8.)

Pacific Herald

Aristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

Alt vedrørende Redaktionen af Pacific Herald maa herefter sendes til Pastor O. J. Ordal.

Bladet koster

For Karet ..... \$ .75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Ryheder til Herald maa sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssig og derfor ikke Løsen paa Adresselappen er foretst bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter maa vente to Uger paa—

- Adresseforandring.
- Avittering paa den "røde Tap" og Begjering om at stanse Bladet.
- Ugeledes tager det to Uger førend en ny Abonnent kan faa Bladet.
- Naar Adresseforandring forlanges, behog at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforstaaelse og Brøderi bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Kontingent i Forskud.

Alle Brevbrevsbedes venligt om at sende Bladene til 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

Det hændes ikke saa sjelden at enkelte af vore Abonnenter skriver til os snart under et Navn og snart under et andet. Det hændes saaledes for Eksempel, at John S. Johnson indsender sin Kontingent under Navnet J. S. Johnson eller simpelthen John Johnson. I slike Tilfælde er det vanskeligst for Herolds Regnskabsfører at vide om det er en Person eller to forskellige. Ved Indsendelse af Kontingenten brug derfor samme Navn, som staar paa Adresselappen.

Fra Kredensmødet i Lawrence, Wash.

Det nye afholdte Kredensmøde var ikke saa godt besøgt som det burde være. Vi var ubeldig i Valg af Tid. At bestemme Kredensmøde i en Vandmenighed midt i Somret eller Læringsstiden er ikke som det burde være. Men dette gjorde vi og Følgen var, at vi kom paa Eftermiddagen og om Aftenen kom Læringsmaafinen. En anden Gang skal vi være mere forsigtig. Og saa burde Læringsfolket tale mere i Møderne og hjælpe os med disse Ting. Næste Møde skal være i Byen, og der har man som bekendt ingenting at tale.

Roosfjældalen er ca. 50 Mil lang. Og midt i denne Dal har vi det norske Settlement som indgjør Emanuels Menighed i Lawrence. Man har en liden Kirke og lidt længere borte har Menigheden bygget et fortræffeligt Skolehus. Tanken er vel, at der skal blive fast ordnet Menighedsstole. Og vi vil af Hjertet ønske Menigheden til Lykke med det foretagne. Vent ikke paa, at alle i Menigheden skal blive enige om dette. Det kan tage aarevis, ja kanske aldrig blive. Saa bare trofast og begynd med at kalde Varer for næste Aar og oabne saa eders Skole i Jesu Navn. Dette vil blive en af de største Dage i Menighedens Historie.

Den første af vore Preester, som besøgte dette Strøg var Pastor Jørgensen, som for snart 30 Aar siden holdt Gudstjeneste der. Det var en liden Begyndelse. Senere har Prester fra Bellingham betjent Menigheden og nu har den i flere Aar haft fast Prest boende paa Stedet. Deres forrige Prest var Pastor Borge og den nuværende Prest er Pastor Skovhøvd.

Sej sit hilse paa flere saavel af de yngre som af de ældre Medlemmer. Saaledes erindrer jeg J. S. Johnson, C. H. Hoff og Herman Hoff, jun. Ole Helgesen, Ar. Tollum, Ole og Spur Dowen, Ivar og Ole Klætr, N. A. Sørensen, Vars Aringen og Hans Ringsby. Den hidtnavnte var Modtagelseskomite, og han sørgede idærket for alle Gæster.

Saa var der flere sliuse blandt Ungdommen. Et Sangkor, ledet af Præsten, sang vakert. De benyttet "Jubilate", og vi kan saaledes vente, at de vil tage Del i vore Sangkor. Det var et hyggeligt Møde. I dette var alle Delegerer fra denne Amt enige. Og med Guds Belsignelse vil de mange gode Ord, som faldt, bære Frugt. Et saadant Møde kan have stor Betydning for en Menigheds Fremtid. Vor Indremission og Menighedsstoler skalder i stort Mon disse Kredensmøder sin Oprindelse. Vi "Herald" bringe en venlig Hilsen til Frugt og Menighed i Lawrence og takke for godt Samvær.

W. H. Christensen.

Guds Naade beværet os.

Godt er dine Tanker, kjære Væder, naar du læser eller hører om en Persons Synd, Slam eller Uendighed? Har du Medlidenskab med den Bidsjærende, eller hvirvler du dig selv med, at du ikke vilde have degraderet dig selv paa den Naade?

Det er sandt, Menneket har ingen Udskoldning for at de gæder efter for Arstelsen og falder. Heller ikke vil det hjælpe det, at give et Kedsfreg, naar Synden er bleven uændbar. Men alligevel bør vi have Medliden med ham; thi vi er af samme Aard og Blod, og vi ved ikke naar eller hvorledes vi kan blive sat paa Prøve. Men fremfor alt er der en Tanke, der ved Synet af en, som har faldt, ja uburde opvække i os, nemlig, at det er ganske og aldeles Guds Naade og Barmhjertighed vi har at takke for, at vi ikke er faldt i en eller anden Synd.

Naar dine Venner falder, maa du ikke glæde dig og naar han jamler, maa ikke ødt Hjerte frøde sig. Leds. 24, 7.

Derfor, hvo der takkes sig at staa, se til, at han ikke falder. 1 Kor. 10, 12.

Fra Vort Virkefel.

Tacoma, Wash.

Gudstjeneste med Altorgang paa Korset forstaaende Søndag Formiddag klokken 11 i Vor Frelseres Lutherske Kirke, So. 17th og 3 Ste. Om Aftenen Gudstjeneste paa Engell.

Vor Menighedsrådets Tirsdag Aften blev Mr. og Mrs. Andrew Oliver optaget i Menigheden. Det er at haabe, at mange andre vil følge dette Eksempel.

Denne Uge, Tirsdag Eftermiddag, blev der afholdt Mødet af Mrs. Thorvald Johnsen i Kirkens Parlor. Kvindeforeningen arbejder ihærdigt.

Ungdomsforeningen "Concordia" møder Torsdags Aften. Dens Møder har været godt besøgt.

Torsdag Formiddag vil vi Bud om, at der var en Mand paa St. Josephs Hospital som ønsket at saa tale med Presten. Han var Amerikauer.

Vi gif straks tid. Han afslagde en ret Beskjendelse baade om Synd og om Naade. Han syntes at være en sand angrende Synder, der tog sin Tilflugt til Guds Naade i Kristus. Vi talte med ham en længere Stund. Men han var ikke døbt. Han længedes efter at blive døbt. Han vidste, at han ikke kunde leve længe. Litterat havde talt med ham og forvished os om, saavidt vi Menneker man gjøre det, at han alvorlig begjærede Daaben og afslagde en ret Beskjendelse om samme, døbttes han. George W. Ebeard blev saaledes ved den hellige Daab indlemmet i Guds Kirke paa Jorden. Han var 54 Aar gammel. Hans Hustru, tre Sønner og en gift Datter var ogsaa tilstede. Det var en høitidelig Stund. Jeg besøgte ham igjen senere paa Dagen. Han var frimodig og syntes at se Døden imøde med Glæde. Omkring klokken 6 døde han, som vi da forvist tør tro i Troen paa den forsfættede og opstaaende Kristus Jesus. Onsdag den 8de Oktober stedtes han til Hvile under stor Deltagelse.

Der mange skal komme fra Ost og fra Vest

Og sidde tilbords i Guds Rige Med Abraham, Isak og Jakob til Gjæst

Godt ham, som bød ind os at stige. Vistunde dig over os, Jesus!

Mr. og Mrs. Norman Hull er farnne hjem efter sin lange og lykkelige Prallupsreise. De har nu bojat sig paa St. Johns Hotel, hvor de har indredet sig hyggeligt.

Konserter i Vor Frelseres Kirke Onsdag Aften den 1ste Oktober traf fuldt Hus. Det var en i alle Maader vellykket Aften. Nordmandenes Sangforening sang flere Sangte. Det var utvilsomt at høre i. Oks. "Sions Sanger herer Røsten," og "Den store hvide Flak, vi se." Det var alles Mening, som var tilstede at Nordmandenes Sangforening sang ualmindelig godt.

Mrs. Theodore Alfson, den nye Lærerinde paa Piano, ved Akademiet i Parkland spillede to Nummere paa Piano. Hendes Spil vidner om stor Færdighed. Hun forstaa at lægge sin Sjæl ind i Spillet. Akademiet har i Mrs. Alfson faaet en ualmindelig dygtig og samvittighedsfuld Lærer. Hendes Spil antales meget rofende.

Mrs. Euan Osolin sang to Soloer. Hun har en Klangfuld vel udviklet Sopranos Stemme. Hendes Sang vandt velfortjent Bisfald. Mrs. Florence Johnson sang ogsaa to Soloer. Hun er en af Menighedens

ungre Sangerinder. Hendes Sang er vakkert. Hun holdte velfortjent Bifald. Miss Saxe, Menigheds Organist akkompagnere de to Sangerinder.

Efter Konferten forberedes Forfriskninger i Kirkens Foramlingslokale. Hvor Nordmandenes Sangforening igjen glædede den store Forfaling med et Ekstranummer. Derpaa fulgte et Par Oplæsninger af Miss Minnie Norton.

Miss Kniffen har nu forladt Hospitalet og er hos en kjær Familie. Hvor hun nyder den allerbedste Pleie.

Til Buget Sund Sangerforbunds Musik-Komitee.

Komiteen anmodes paa det venligste om at lade trykke i Pacific Herald, inarest mulig Navne og Numere paa de Sange som skal indføres til næste Sangerfest. Høiere gjør dette nu skaft saa at de forskjellige Kor kan allerede fra Høsten af begynde paa at indøve samme.

Paa Forbundets Vegne.

Geo. D. Lane, Form.

Everett, Wash.

Mrs. Sigrid Nylær som døde paa Providence Hospital den 26de Sept., blev begravet den 29de Sept. under stor Deltagelse, fra "Jetteade undertagning parlor." Hun fik en stille Død og døde ganske vist i Troen paa sin Frelser. Hendes Dødsor at hun maatte saa hø nu, og Gud opfyldte det for hende. Hun efterlader sig Husbond og fire voksne Børn. Naar Gud trøste dem med Haabet om evigt Gjenfødelse i Jesus Kristus. Familien har boet her i ca. 10 Aar og kom hid fra Milaca, Minn.

Den 29de Sept. viedes Oscar Kamstad og Ella Peterson i Prudent Sisters Hjem paa 2224 Pine St. Begge er vel kendte i Everett og har i vor Menighed. Herren være med dem i det usluffedede Hjem.

Den 14de Oktober blev der Koncert i vor Kirke, under Kvindeforeningens Auspicier. Et godt Program er sørget for og alle er hjertelig velkomne til Konferten.

Næste Fredag 10de Oktober indleder Menigheds Mand til en Kursefest i Kirkens Vokement. Hvor Holmen, Knutson og Ellensson har for Høsten. Haaber at mange møder frem.

Alles Reformationseft med den For Kirkens Menighed hersteds, holdes Søndag den 2den November kl.

11 Form. Om Aftenen blir den svenske lutheriske Menighed med os i en lignende Felt. Stedet for Røderne er endnu ikke bestemt.

Det vilde være til stor Hjælp for Menigheds Prest i hans Hospitalarbejde, dersom han kunde faa Underretning fra paarsvarende naar nogen af deres sendes til Hospitalet hersteds. Mange trænger hjælp paa flere Raader og ofte forsvømmes de netop fordi ingen ved at vedkomme er paa Hospitalet. Send et Brev til C. S. Røgaard, 2032 Lombard Ave., Everett, Wash., naar nogen sendes hid for Lægehjælp.

Igaar holdtes Gudstjeneste i Roosevelt hos Sivert Knutson. Næste Gang tænker vi at organisere en liden Menighed herovre og om det blir bare nogle saa til at begynde med saa vil Herren alligevel lægge sin Velsignelse til og lade Menigheden gaa frem. Der er nok saa mange Skandinaver i det Strøg, bare man kunde faa Anledning til at møde dem og tale Kirkens Sag til dem. Vi har en god Begyndelse i Knutson Familien og Ole Reicross og Døttern. Den næste Gudstjeneste holdes den 16de Nov. ogsaa hos Sivert Knutson. Det blir de Aftergangsgudstjeneste.

Colo Kvindeforening møder hos Mrs. Wan ved Red Crossing nu paa Onsdag. Gudstjeneste holdes i Skolehuset den 19de Oktober og hos Rand den 26de Oktober.

Arskenerne Storvassli og Johnson fra Tacoma besøgte Presteløstene igaar. Velkomne igjen.

Silvana, Wash.

Rådvergudstjeneste i Jions Menighed nu Søndag den 12. Oktober.

Bludselig Død. Dødens Budskab som pludselig og uventet til Rossmussens Hjem forrige Tirsdag. Mikael Rossmussen, en af Jions Menigheds Truistes gik ud paa sin Ager ved 4-Tiden paa Eftermiddagen og kom ikke tilbage. Familien som mente han var paa Besøg hos Naboen, gik ikke ud for at se efter ham før ved 9-Tiden. Da de ikke fandt ham hos Naboen blev flere af Naboen udfæstet op og ledte efter ham til langt ud paa Nat. Da det var usandsynligt mærkt den Nat var al Søgen forgiæves. Ved Morgenen var hele Rødelaget i Bevægelse og ved 6-Tiden om Morgenen fandt de ham liggende død bare et kort Skifte borte. Da de fandt ham saa han som han lev. Vægen underlagte Vægt og

fandt at en Blodaares var springet som forårsagede hans Død. Begravelsen fandt Sted Fredag under stor Deltagelse. Rossmussen har altid været en stille og tilbageholden Mand som alle haade i Menigheden og Rødelaget har lidt. Han vil savnes af alle som kjendte ham. I Kirken vil hans Plødd, som han altid holdt, nu staar tom. Mikael Rossmussen var født den 19de Dec. 1862 i Vangeland, Danmark. Han kom til Michigan i 1882, og stiftede til Seattle i 1889. Han blev viet til Anton Marie Kristiansen i 1889. Han efterlader Enke og fire Børn. Gud velsigne hans Minde iblandt os.

D. C. S.

Portland, Wash.

Kvindeforeningen møder Onsdag næste Uge hos Mrs. W. C. Song.

Mrs. J. B. Kowcei fra Monroe, Wash., var her forrige Søndag med sin søn Ove, som skal gaa paa Skolen.

Mrs. G. C. T. Shove fra Kenjett, Iowa, som var blev her for tre Aar siden, er atter tilbage ved Skolen.

Mrs. Blom fra Lake Van er paa Besøg hos Slægtslinge i Portland.

Formand Jøss afslagde nemlig Akademiet et venlig Besøg.

Pastor C. Hagoes fra Tacoma vilste paa Venner og Bekjendte herude forrige Mandag.

Mrs. Kosch, der arbejder ved P. V. K., havde sidste Søndag Besøg af sine Døtre Miss Selma Kosch og Mrs. Kuman fra Tacoma.

Angdomsforeningen møder Søndag. Forfriskninger forberedes af Wollen-Søstrene. Næste Møde bliver den 19de Oktober. Der bliver da et Program. Værtsinderne bliver Mrs. J. H. Kavier og Miss Kalkberg Carlson.

Mrs. Knarstad fra Bradish, Neb., har sendt os i nye Admonitioner heftet er et sølgselsværdigt Eksempel.

Alvantalset er nu over 80 og de kommer fremdeles fort oaf. Der er Clever fra Alaska til Oregon, fra Pacific Kysten til Wisconsin i Ditte.

Miss Theodora Alfven spillede Piano ved Konferten i Pastor Todals Kirke i Tacoma Onsdag den 1ste dennes. Hun holdte velfortjent Bifald.

Mrs. J. Pratten og Mrs. Gilbertson er kommet tilbage fra sit Besøg i Ditte.

Pastor Knarstad har lovet at underviske Klassen i Augsburgs Konfession ved Skolen.

Lake Van, Wash.

Vi begynde ogsaa September med vore Gudstjenester her. Vi gjæstet denne Gang Mr. og Mrs. Sørensen. Mrs. M. Hanson er paa Tugelisten. Vi haaber paa en snarlig Bedring. Hun har bl. a. en Høst Smaas at leve for.

Mr. og Mrs. Vejer med Datteren Dagmar og Mrs. Beners yngste Broder var Middagsgjæster sammen med Presten hos Mr. og Mrs. Purkes. Mr. Purke erier nu Høst og Vuggi, saa han kan studere Stone og Bøen afgaarde. Han begynder med Høst, men vil muligens ende med Auto.

Fra Arletta mødte denne Gang Mrs. M. Hanson alene. Tilhøretantallet var godt og vel et Dusin. Et straalende Veir og en Masse Væstretende fulgte ogsaa med "Tophoon" fra og til Tacoma.

Allyn, Wash.

Det laget sig saa, at jeg ogsaa denne Gang skulde besøge Dalvor Dahls venlige Hjem. Beslutet at vore Gudstjenester for Eftertiden skal holdes kl. 11 Formiddag og at Menigheds Karsmaade afholdes efter næste Gudstjeneste. Velkommen alle.

Saa skulde jeg naturligvis til Årdsområdet i Lawrence. Ved Hjemkomsten modtager jeg Brev fra et Par unge Venner i Dryad, Wash., om Babens Døds. Følge min Dødsstrus gode Raad og egen Tilhøvelighed drog jeg til Dryad, en af de mange Kælleboer paa South Bend Branchen. Mr. og Mrs. J. Monson, hvis Hjem egentlig er Lawrence, Wash., bor for Tiden i Dryad, da Monson her har en god Job. Deres Førfæstede var Kamel Johan Alfred. Den unge Moders Vigenavn var Ellen Johanna Gøttem. For et Par Aar siden var hun Elev paa V. L. A., og var det ikke for det, at Mr. Monson drog afsted med hende, saa havde hun maatte studeret der endnu, saa godt sigte hun Skolen i Portland. Den værdige Selskandaad, der i Dødens Stund havde over Barnet, bevare og velsede ogsaa denne lille Johan Alfred saaledes, at han som et kristent Barn allerede tidlig lærer at sige:

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 392--A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITTELSEN

Successor to
Calhoun, Deany & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.
219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.
Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2333

**PETERSON
PHOTOGRAPHER**

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

Luther College

En fristelig Skole for gutter.
Firesaarigt College Kursus
Firesaarigt Preparatory Kursus
Erfarne Lærere — Grundig Under-
visning — Samvittighedsfuld Til-
føj — Sund Velværelser — Gode
Vestværelser — Billigt Ophold.
Graduenter fra anerkendte Aka-
demier og High Schools optages i
College Department, faar fri Tui-
tion, kun indbetale hvad de mangler
i Norsk og Latin. — Undervisning til
Undervisning i Sang og Musik.
Bookkeeping, Shorthand og Type-
writing. — Send efter Katalog med
nærmere Oplysninger og Betingelser
C. R. Brund, Vefører
Decorah, Iowa.

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843-113

Etet dem som overfører i Herald.

**SCANDINAVIAN AMERICAN
BANK**

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente
Ligger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chibberg, Pres.; W. H. Pringle,
V-Pres.; G. Lindberg, V-Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

**The Pacific Lutheran Academy
AND
Business College**

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern
Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$150.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wn.

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Dameassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

**DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS**

1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma Wash.

**Berglund Bros.
Kaffehus**

Beste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apotek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udtrydes uløst.
M. 7314 1101 Tacoma Ave

Oplys fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses
Linier
VISELL & EKBERG
1321 Pacific Ave.

**John Holleque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY**

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

S. T. LARSEN PHARMACY

17th and Tacoma Ave.
DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES
Prescriptions a specialty
We import our Cod Liver Oil direct
from Norway
Phone Main 504 Tacoma, Wn.

JOHN THOMPSON

1922 South K St.

Cleaning, Pressing and Repairing
done more reasonably than any
place in Tacoma. Work guaran-
teed. Will call and deliver work.
Telephone Main 5004

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for
Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305

Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge
French Block, 15th and Pacific Av.
Kontor Tider—2 til 4 Efter. Om
Søndagene Høje Aftale
Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryet.
Kontortid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HYSLIN

Office 1201-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings 7:30 to 9:30
Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 400
Residence 924 No. 1 St. Main 300
House calls made preferably out-
side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5195
Tacoma, Wash.

